

mabila, da je bil deloma preglasen. Buren trikraten aplavz je izval v vlogi Gremina mogočni basist, Rus Pestkovski, ki je dovršeno pel briljantno arijo: „Ljubezni je ves svet pokoren in njen je sad vsem blagotvoren“. Filipjevno, pestunjo, je pela gospa Glivarčeva povsem dobro s sigurnim izrazom v petju in igri. Tudi gospod Patočka kot Sareckij in gospod Lang kot Triquet sta bila v sicer mali vlogi na svojem mestu. Posebno priznanje pa zasluži odločni, sigurni nastop zbora, osobito moškega v tej operi. Tako krepkega, točnega moškega zbora, kateremu so osobito mogočni basisti sijajna podpora, že davno nismo slišali. Z vidno zadovoljnostjo je občinstvo pozdravilo tak izboren nastop zbora. Bilo vedno tako! Vojaški orkester je bil prav dober in točen in vedno v soglasju s petjem in dejanjem. Na celotnem uspehu je pa posebno čestitati gospodu kapelniku Benišku, ki je vsestransko pripomogel do sijajne uprizoritve „Onjegina“, katerega je, dasi mu je bila le klavirska partitura na razpolago, sigurno in z umetniškimi razumom dirigiral.

Pahor.

Vseslovansko gledališče na Dunaju. Znana češka igralka-umetnica na dramatičnem polju, gospa Laudova, vdova po umrlem poslancu Hořici, je predavala dne 11. decembra pr. l. v Slovanskem klubu v Pragi o svojem gostovanju na ruskih in poljskih gledališčih. Po končanem predavanju je predlagala, naj bi se ustanovilo vseslovansko gledališče na Dunaju, v katerem bi igrala vsa slovanska gledališka društva po eden mesec ali pa tudi dalje. — Velika večina govornikov vseh slovanskih narodov, ki so bili zastopani na tem večeru, je sprejela ta predlog z navdušenjem. „Slovanski klub“ v Pragi se bode s to zadevo temeljito bavil in ta lepa misel je pač vredna, da se zanjo zanimajo odločilni krogi tudi na Slovenskem. Gospa Laudova je znana ne le kot umetnica, ampak tudi kot nenavadno naobražena dama, ki govori vse slovanske jezike in ki uporablja vse svoje moči v uresničenje slovanske ideje. Ni dvoma, da bi se odzvala tudi vabilu na ljubljansko gledališče ter se na ta način seznanila tudi z našimi razmerami. *M. Meža.*

Upodabljajoča umetnost.

Cesarjev spomenik v Ljubljani. Presojevalni odbor za spomenik, ki se ima postaviti cesarju v Ljubljani, je prve dni meseca decembra minolega leta dovršil presojo došlih osnutkov. Prvo darilo (800 K) je dobil akademični kipar Svitoslava Peruzzi, drugo (600 K) akademični kipar Fran Bernekar in tretje (400 K) akademični kipar Ivan Meštrovič, vsi trije na Dunaju. Poleg teh so dobili trije načrti pohvalno priznanje. Vseh osnutkov je bilo 12. Ker kažejo vposlani modeli važen in pomemben napredek slovenske umetnosti in ker so dokaz, da je danes kiparstvo pri nas na jako častni stopinji, hočemo v eni prihodnjih številkk podati čitateljem obširnejši popis in oceno glavnih načrtov. *I. Š.*

Valvasorjev spomenik v Ljubljani. Prve dni decembra 1903. leta je dobila Ljubljana nov, pomenljiv okras: pred deželni muzejem so postavili spomenik slavnemu kronistu naše domovine, baronu Vajkardu Valvasorju. Vsled neugodnih vremenskih razmer, ki niso dopuščale primerne ureditve prostora in spodnjih delov spomenika, se je odkritje izvršilo brez običajne slovesnosti. — Spomenik